Ч. 216. Середа 26 вересня (9 жовтня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ — 40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ — 90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Ческі соймові вибори. — Реформи в Італії. — З Туреччини. — Положенє в полудневій Африці.)

Нині, ві второк, розпочинає ся в Чехії велика виборча борба. Нині має бути вибраних 79 послів з сільских громад. Молодочехи, котрі доси мали з тої курії 46 мандатів, поставили тепер лише 38 кандидатів: в трех округах кандидують кандидати староческі компромісові, в 2 радикальні, а в двох кандидати на свою руку, за котрими однако будуть голосувати Молодочехи, бо надіють ся, що ті кандидати вибрані вступлять до молодоческого клюбу. Аґрарці поставили у всіх 46 ческих округах своїх кандидатів. Отже з ними поміряють ся Молодочехи, і між ними прийде до горячої борби. Загально надіють ся, що Молодочехи потерплять при тих виборах страти.— Социялісти поставили 29 кандидатів, народні социялісти 10 — між ними Кльофача і Фресля, — ческі реалісти 3, ческі клерикали 2. — Подібно діє ся в німецких виборчих округах, де поборюють ся взаїмно кандидати: німецкої народної партиї, німецкої партиї поступової, Шенерерівці, клерикали і аґрарці. Найбільше виглядів на побіду мають Шенерерівці і німецкі народовці. Супротив великого числа кандидатів не надіють ся, аби скрутинія вже нині скінчила ся.

Фінансова і податкова реформа в Італії, яку проєктує новий міністер Каркана, єсть нині у всіх кружках політичних предметом оживленої дискусиї. Як доносить Italia, проєкт предложить ся палаті зараз, як тілько збере ся, і містить в собі ось такі точки: ревізию приписів о поборі податків в чотиролітнім періоді і зменшенє податків від мінімальних доходів; усуненє податку споживчого в громадах третої і четвертої катеґориї і ревізию участи в тім податку других громад так, аби доходи держави на тім не утерпіли; обниженє ціни соли для убогої людности. До тої самої справи відносила ся мова б. міністра Люцатого, що єї виголосив сими днями перед виборцями в Абано. Люцаті положив головним услівєм намірених реформ удержанє рівноваги буджетової, бо-ж запевненє італіяньского кредиту за границею і піднесенє курсу цінних паперів запобігає дорожни і може більше користи принести людности, ніж самі знижки податкові. Дальшим услівєм в напрямі тих фінансових реформ є веденє тої самої мирної політики, що довела до полученя відносин з Францією, а тогди без сумніву наближить ся хвиля, що Італія буде могла приступити до конверсиї довгової ренти.

Туреччина звертає тепер на себе увагу цілої заграничної політики. Передовсім зазначують, що німецкий цісар Вільгельм старає ся усильно о навязанє як найсердечнїйших відносин з Туреччиною. Відданий до маринарки третий син німецкого цісаря має прибути до Царгорода. З другої сторони Франция відай наміряла можливо заострити свій спір з Портою. Царгородский кореспондент Köln. Ztg. заповідає цікавий зворот французскої дипльоматиї в справі винагороди французскому пристановому товариству. Як зачувати, сей спір насунув париському кабінетови милу нагоду зажадати, щоби султан признав панованє Франциї в Тунісї. Кореспондент думає, що хотяй порта не гадає нарушити фактичного правліня Франциї в Тунісї, якого номінальним зверхником, як пр. в Боснї, є султан, однако він не сповнить сего жаданя Франциї, бо султан став дуже дразливим у всіх справах, в яких розходить ся о єго права, як каліфа вірних, с. є голови іслями. Однако не лише ся зверхність султана є дуже сумнівною, але і відносини в самій Туреччині дуже невідрадні. В анґлійских часописях розійшла ся вістка з Царгорода, що намірено устроїти там конференцию амбасадорів задля спільного поступованя держав супроти Туреччини, що-до санациї тамошних відносин.

Справа полудниево-африканьска виглядає тепер так погано для Анґлії, що правительство не важить ся станути перед послами, хоч має більшість в парляменті. Тому доносять з Льондона, що порішено дальше відрочене сесиї аж до кінця січня 1902, щоби перше полагодити кошти воєнні. Таким способом правительство надіялось би до кінця січня покінчити війну з Бурами. Одні кажуть, що то не дуже імовірне, але в Льондоні надіють ся того. Именно бере там верх переконанє, що Кіченер швидко зробить конець з Бурами, як тілько правительство полишить єму повну свободу поступованя та в нічім не буде єго вязати. Сам Кіченер мабуть підоймає ся того і ставить альтернативу: або димісия, або необмежена повновласть. Тероризмом, безпощадною жорстокостию, гадає він зломити опір Бурів. О наслідках таких мір годі наперед судити, хоч може такий систем війни порушив би вкінци міжнародну совість, котра й тепер вже глядає способу як би навязати посередництво.

---

7)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юноши.)

(Дальше.)

Васонжкови ніхто не відповів; фірман в шапці з ґальонами зручно єго виминув і обсипав єго туманом пороху. Красна бричка, запряжена в пару здорових коний, лиш мигнула.

— З дороги! — воркотів Васонжек. — Дивіть ся на него, який мені пан! Він буде на мене кричати: з дороги! Велика риба! Все що я, то я; уроджений, тутешний, сиджу на власнім сьмітю, а він що? Чорти єго знають, звідки прийшов і чорти знають, куди піде, правда Юкель?

— Чи ви маєте що до него?

— Що маю мати! Нехай єго лихо вхопить! Не люблю гордости, бо я такий добрий пан, як і він, а може й лїпший.

— На одно пан Валентий добрий, на друге він єсть добрий; кождий чоловік єсть добрий на сякий або такий бік, а пан Валентий, як чоловік практичний, то дуже добре розуміє.

— Добре кажете, він добрий на ту сторону, де „Зелений лебедь".

— А ви не буваєте під „Лебедем?"

— То що иншого, я заїзджаю длятого, щоби поставити худобину при жолобі, а самому бути під дахом, в честній кумпанії випити і перекусити, а він для чого иншого там заглядає.

— Так само в честній кумпанії потребує часом випити.

— А Малка? — спитав шляхтич, сьміючи ся на ціле горло.

Юкель незамітно сплюнув.

— Пане Валентий, — сказав, — тьфу! Ви повідаєте то, що не треба. Що Малка, яка Малка? Она є собі звичайна жидівка; має свого мужа, свій гандель, свою роботу, а він є пан; она має свої рахулки, він свої. Що межи ними може бути?

— Ну, правда, очи має красні.

— Тьфу! пане Валентий, велике тьфу! Ви не повинні вимовити таке слово! То не до лиця такому статочному і порядному чоловікови. Очи! Яке диво, що чоловік має очи? Хороші, бридкі, аби очи, аби виділи.

— Ну, ну, знають сусіди, як хто сидить.

— Нехай собі сидить, нехай цїлком не сидить, нехай лежить! Що нам до того? Дайте спокій, пане Валентий, не говорім вже о тім. Ви певне хочете що купити на ярмарку?

— Нї.

— То чого їдете?

— Маю інтерес.

— Гроші?

— Ага, мушу розглянути ся по місті, може найду якого жидка.

— Атже маєте на місци у Вільшанці Хаскеля, дуже порядний чоловік і радо помагає. Чому він пану Валентому не дав?

— Обіцював, що постарає ся на ярмарку, і я тому їду.

— Нехай пан Валентий не боїть ся, як Хаскель обіцяв, що постарає ся, то певно постарає ся. Він дуже словний. Впрочім, чому не має бути? Пану Валентому ще можна дати гроший.

— Чому ви Юкель кажете, що ще?

— Бо суть такі, що їм вже не можна дати.

— Ну, то коли мені можна, чогож маю ждати на Хаскля. Дайте ви самі, Юкель, буде і скорше і певнійше.

— Може я би дав, але мені не лицює, то було би трохи неполітично.

— Ага, жидівске „хазике!" Знаю ся на тім.

— Ви гадаєте, що знаєте, ви цїлком не знаєтеє. Суть такі інтереси, на котрих не кождий може ся знати. Хто вам сказав о „хазуке?"

— А щож то є?

— Видите, пане Валентий, на жидів богато говорять, але в тім говореню єсть мало правди, так само і з тою хазукою. Чому має бути якась хазука, коли то лиш звичайна кречність і делїкатність; одна другому не ви-

Новинки.

Львів дня 8 го жовтня 1901.

— На драматичний конкурс на оригінальні рускі сценічні твори надіслано в речинци до дня 31-го серпня с. р. слідуючі твори: 1. „Кара совісти“, драма людова в 5 діях. 2. „Ворожбит“, комедия людова в 3 діях. 3. „Чи є з чого жити“, драма людова в 5 діях. 4. „Помирились“, драма в 4 діях. 5. „Петро Дорошенко“ істор. драма в 5 діях. 6. „Лиха доля“ штука в 5 діях. 7. „В народі“ істор. драма в 5 діях. 8. „Сила любови“ драма людова в 5 діях. 9. „Шукай щастя дома“ драма в 4 діях. 10. „Чари“ трагедия в 3 діях. 11. „Нр. 1222“ комедия в 4 діях. Повисші твори переслав Виділ краєвий „Рускій Бесїдї“ в цїли розіслання їх членам комісиї конкурсової.

— З товариства для розвою рускої штуки у Львові. Дня 26-го вересня с. р. відбула Рада надзираюча засїдане, на котрім між иншими справами приняла до відомости справоздане Дирекциї за час від 1-го сїчня до 25-го вересня 1901 р. Після того справоздання — в товаристві в сїм роцї виконано 16 більших замовлень, як мальоване церквей, виконане іконостасів, престолів і пр. Десять більших замовлень єсть в роботї, а нові напливають, так, що рух в товаристві з кождим днем збільшає ся. На сїм засїданю заіменувала рада п. Александра Скрутка, артиста-маляра в Перемишли, другим директором товариства, поручаючи єму справи артистичні товариства і ухвалила регулямін для фахових членів, котрий печатає ся і розішле ся членам.

— Віче приватних урядників в Галичинї відбуде ся дня 20-го с. м. в ратушевій салї у Львові. В справі порядку нарад віча відбуло ся вчера засїдане комітету, що займає ся устроєнєм віча. Комітет порішив, що на вічу по виборі президиї буде реферат „про конечність найскоршого введеня в житє примусового обезпеченя приватних урядників“, а опісля реферат „про правительственний проект закона о обезпеченю приватних урядників“. На вічу предложить ся дві резолюциї: 1) Віче висказує пересьвідчене, що правительственний проект може бути підставою до нодрібних нарад, але що конечні є в нїм деякі зміни. З'їзд вибирає делегацию, котрій поручає, аби з можливим поспіхом виробила подробічний проект змін, які належить ввести до закона так в інтересї публичнім як і в інтересї приватних урядників — та щоби сей проект підперла в кругах правительственних та парляментарних. В другій резолюциї, яку виконуючий комітет має ще обробити, наведе ся подрібні зміни в правительственнім проектї.

— Руска православна шляхта на Буковинї. Оногди відбули ся перші загальні збори рускої православної шляхти на Буковинї. В просторій салї „Народного Дому“ зібрало ся звиш 30 шляхтичів з ріжних буковиньских сіл, замешкалих шляхтою, як Іванківцї, Костинцї, Товтри, Волока, Кучурів і ин. Між присутними з нешляхти взяли участь посли Пигуляк, Смаль-Стоцкий, радник Ясеницкий, о. проф. Єремійчук і другі. Збори відбулись під проводом голови провіз. комітету Верденш-Влада. Єго вибрано головою і при уконституованю нового виділу, в склад котрого увійшло 12 членів виділових і 6 заступників. Вкладку річну означено на 2 корони. На збори наспіло кілька телеграм від прихильників товариства. Із промов замітні були п. Пигуляка, дра Смаль-Стоцкого, інспектора Поповича, дїдича Сарнавского і голови черновецкої „Міщаньскої читальнї“ Гната Власюка. Всї бесїдники вказували на те, щоби в товариствах лучились одиницї під прапором спільних інтересів і спільної муравлиної працї, чи то на поли промислу, чи купецтва, чи науки.

— Зміна назвища. Намістництво позволило Бертольдови, Емілеви і Айзикови Менксесам змінити своє родове назвиско на Мервін.

— Поновна розправа против Корнила Чайковского, голосного убийника служницї Іликівної, розпочала ся вчера перед трибуналом судиїв присяжних у Львові.

— Спроневірене. Книговодець віденьскої фірми Нермут і С-ка, Йосиф Лев, родом з Праги, спроневірив своїм шефам 40.000 зр. Гроші крав він від многих лїт і уживав їх на всїлякі спорти і перегони та на гру в карти. Коли остаточно спроневірене викрило ся, обіцяв ся Лев віддати спроневірені гроші ратами і шефи єго мовчали. Коли же він не заплатив анї одної рати, шефи зробили донесене до суду і Лева арештовано.

— Движима азбука, — або прилад до образового предетавленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блїй, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до переховання і відповідною інструкциєю та з приміром до уставленя букв. Цїна знижена виносить 8 корон; для книгарень 20% рабату. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта“ і в книгарни Ставропигийскій (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука“ повинна находитись безусловно в кождій народній школї.

— З ґімнаст. товариства „Сокіл“ у Львові пишуть нам: Ферії в „Соколї“ скінчили ся. Вправи членів розпочинають ся дня 1-го жовтня в днях як давнїйше, т. є. ві вторник, четвер і суботу від 7—8 год. вечером. Наука боробництва відбуває ся в тих самих днях, що вправи, від год. $^1/_2$7—7. О год. 8-ій відбувають ся вправи довільні. Вправи учеників розпочали ся вже дня 15-го вересня, записувати ся ще можна до дня 15-го жовтня. Вписи так членів як і учеників відбувають ся щоденно від години 7—8 вечером в „Соколї“ ул. Підвале ч. 7.

— Нещаслива пригода. В Перемишли при ул. Добромильскій будують бараки войскові, отже руштоване при тих бараках завалило ся в четвер з незвістної доси причини і упали з него, з висоти трох метрів дві робітницї, Йосифа Ричак і Анна Червенка та потовкли ся так сильно, що їх треба було відвезти до дому, де їм лїкарі подали першу поміч.

— Страшна пригода в Городенцї стала ся дня 3 с. м., підчас котрої смертию згинув один чоловік. О 8 годинї того дня взяв ся Хаїм Лєрман разом з парібком чистити за помочию парової машини виходки в новім будинку судовім. Коли помповане якось не ішло добре, влїз парібок до отвору каналового в подвірю, щоби побачити що стало ся і добачив, що рура виходяча від виходків до головного резервоара, єсть заткана. За парібком влїз і Лєрман, щоби усунути запору. Підчас тої роботи бухнув з рури кал з такою силою, що Лєрман впав комїть головою в яму а коли єго витягнено за ноги, був вже трупом. Парібка удало ся щасливо уратувати, але ледви ще живого відставлено до шпиталю, де єму подано першу поміч.

дирає хлїба з руки. Чи ви гадаєте, що тепер легко жити? Цїлком не легко, а коли би один другому хотів ще псувати, то хиба би всї з голоду померли. Видите пане Валентий, що нема нїякої хазуки, єсть лиш делїкатність і кречність.

— Отже таким правом о моїм інтересї з вами нема що говорити?

— Я того не сказав. Нехай пан Валентий буде коло полудня у Малки, може я там прийду, може Хаскель прийде, а найскорше прийдемо оба. Може щось зробить ся, можете бути спокійні.

— Ну, то дякую вам, бо менї дуже пильно треба гроший.

— Певне хочете куповати ґрунт? Тепер власне земля не дорога.

— Справдї о ґрунт іде, але не о купно, а о щось иншого. Мій сусід, Михайло, що єго прозивають Кошіль, ви єго певно знаєте?

— Ой, ой, що не маю знати? Який інтерес маєте з тим Кошілем?

— В ґрунт менї драб в'орав ся; межа то моя справедлива і рідна з дїда прадїда, відрізав менї цїлу скибу.

— Чи пан Валентий сїяв на тій межи пшеницю?

— Які ви Юкель дивні, а хтож на межи сїє? Межа є межа; хиба буряп на ній росте і трава.

— Ну, то в чім він зробив вам страту?

— Він тепер на відрізаній скибі засїє збіже, але не дїжде! Я зараз до суду і щоби мене мало не знаю що коштувати, з торбами пущу.

— Менї ся здає, пане Валентий, що два роки тому ви мали справу в такім самім родї.

— Го, го! — мав я неодну.

— І здаєсь менї, що навіть з хлопом, Мартином Сойкою. Пригадую собі той інтерес, лише та єсть ріжниця, що тепер шляхтич в'орав ся в межу пана Валентого, а тодї пан Валентий. І то собі пригадую, що тамту справу пан Валентий програв.

— То що? Не кожду справу виграє ся, але що я з хлопом по судах натанцював ся, то певне ще до нинїшного дня памятає!

— А кілько пана Валентия коштувало то танцьоване?

— О тім нема що говорити; коштувало, бо коштувало, але хлоп пересьвідчив ся, що Валентий Васонжек не дасть собі в бураки лїзти! Був кошт, але й наслїдок був, а коли був наслїдок, то кошт байка!

— Ну, правда. Кождий чоловік в чімсь любує ся; ви любуєте ся в судах, ви готові ще коли й менї зробити справу.

— Не говоріть того два рази.

— Але о що би ми мали правувати ся.

— О що? То найменша річ. Хочете, завтра вас запізву і нароблю вам такої капусти, що не з'їсте єї до нового року.

— Ну, лиш дайте спокій, що менї з справи що з капусти, то не мій інтерес...

— Я лиш так сказав для прикладу, аби ви Юкель знали, що як я зачну з ким танцювати, то вже добре. Гуляю через всї інстанциї і через касацию, що нї один молодець на весїлю так не гуляє.

Вже видко було місточко. Юкель поганяв коня до скорого руху. І Васонжек спішив ся.

— Памятайте, Юкель — сказав — що в полудне у Малки.

І ударивши коня прутом, пігнав ґальопом.

При в'їздї до міста була велика глота. Арендар рогачки, умучений, задиханий, в шапцї зсуненій на зад голови, бігав від фіри до фіри, аби відбирати гроші. В тій роботї помагала єму жінка, кількоро старших дїтий і крім них умисно на той день найменний муж довірия, якийсь Віґдор, чоловік бідний, по званю лиш кравець, але такий дуже честний, що можна єму було навіть цїлого рубля дрібними повірити — без страху, що возьме собі хочби одного пятака.

Великий крик був заєдно при рогачцї, бо кождий хлоп викручував ся від заплати як міг, або обіцював, що мито віддасть вечером, як буде вертати. Арендар мита, чоловік в своїм званю досьвідний, знав ся на таких обіцянках і перед таким пасажиром рогачку замикав і то не на кілок, як звичайно, але на тяжку зелїзну колодку.

Селянин торгував ся, арендар верещав на цїле горло, що єго кривдять, що він на такий спосіб може утратити цїлий маєток, а тимчасом на дорозї, перед замкненою рогачкою, громадило ся чим раз більше фір, возів, бричок, худоби і людий. Селяни кричали, кляли, грозили; неодин, горячїйшої вдачи, зіскакував з воза і не уважаючи на справедливість справи, грозив арендаторови, що чейже було великою неделїкатностию.

Прошибаючі крики наповнювали воздух, проклони і погрози збільшали ся; арендатор трохи не плакав зі злости і желав своїм ворогам, аби в годинї смерти мали такий несупокій, такий чорний, такий поганий день.

Вкінци селянин добув з калитки кілька мідяків, запора піднесла ся і численні вози, заваджаючи один о другий в'їздили до міста.

Що пів години, що кільканайцять хвиль повтаряла ся така сама істория. Арендар рогачки захрип, єго жена, дїти і муж довірия потратили цїлком сили від вереску і вічного торговання.

Чим раз треба було замикати запору і чим раз переходити бучі, чим раз впускати до місточка нові филї людий і зьвірят.

Однако крик при рогачцї, в порівнаню з криком, який був в серединї міста, в ринку, міг видавати ся немов лагідне журчане потічка супротив рику океану в часї сильної бурі.

— З машиною до літаня — під воду. Віденьский інжинєр Вільгельм Крес працює мало що не ціле своє житє над тим, щоби винайти машину до літаня. Малі проби з єго машиною досить удавали ся і він постановив взяти ся до виготовленя єї на більші розміри, на що свого часу дістав навіть від цісаря досить значну запомогу. Отже виготовивши ту машину, вибрав ся він на ставок, який творить коло Відня потік Тульн. Після єго пляну мала єго машина сунути ся насамперед по воді, а відтак поволи підоймати ся в гору і летіти у воздусї. Коли вже все було готове і Крес сидів на воді на машині до літаня та пустив з парової машини, що мала гонити приладом до літаня, більшу силу, цілий прилад не то що не сунув ся, але став навіть заднім кінцем щораз більше поринати. Крес видів що вже зле і застановив парову машину, а сам посунув ся наперед. Нараз подув сильнійший вітер, прилад до літаня перехилив ся на один бік і з великою скоростию зачав потапати. Крес в хвили небезпечности, щоби уратувати житє і не дістати ся під прилад у воді з котрого би вже не міг був видобути ся, скочив у воду, а маючи на собі пояс до плаваня, виринув зпід води і став кликати на поміч. Єго видобули з води, але єго машина пішла на дно і аж ледви на другий день можна єї було відшукати і витягнути. Креса прилад до літаня майже зовсім поломаний і здає ся, що винаходець вже не схоче більше пускати ся літати машиною, через котру мало що не пожив смерти.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 8 жовтня. Найблизше засїданє палати панів відбуде ся дня 17 с. м. о годині 1-ій в полудне. На дневнім порядку стоїть між иншими перше читанє закона, дотикаючого податкової полекші для позички міста Львова.

Білгород 8 жовтня. В часї походу зі смолоскипами в Нишу виголосив бурмістр до короля промову. Король Александер відповідаючи єму, зазначив, що всї поголоски дотикаючі наслїдства престола в Сербії суть вислїдом інтриґ ворогів сербскої династиї.

Рим 8 жовтня. Вчера сконстатовано в Неаполи новий случай джуми.

Капштадт 8 жовтня. Ворохобників, котрим доказано зраду державну і розбої вчера розстріляно.

Льондон 8 жовтня. Деякі часописи висказують пересьвідченє, що війна в полудневій Африцї потреває ще рік, супротив чого показує ся потреба заступити теперішні войска новими полками.

Калькута 8 жовтня. Емір Афґаністану помер.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть корпстувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— „З живого і мертвого" новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїнї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

Там доходив він до найвисшої точки, гудів, шумів мов розбурхана филя води, коли шаліє порозривавши греблї і гати.

В дни ярмарочнім навіть люди побожні і учені, що віддають ся виключно роздумуваню і читаню книг, перерывали свої занятя і виходили на ринок, аби своєю присутностию почтити надзвичайний день.

І справедливо могло видавати ся тим ученим, що в тім виїмковім дни їх родинне місто Чорнеболото єсть немов царицею сіл, до котрої весь доохрестний нарід приходить з поклоном і дарами, що єсть великим храмом торговлї і спішить до неї нарід всякий, аби зложити десятину в худобі, збіжу і всілякім товарі, а той великий крик і гомін, то мов похвальний гимн в честь Чорноболота, відспіваний тисячами ріжнородних голосів.

Такий вид зворушує, радує зїницї очий, гладить серце, наповнює уста смаком пречудної солодкости.

Єсть то день руху, день житя і день жнива для тих, котрі не знають днів сївби.

Дім „під зеленим лебедем" єсть в облозї; від самого рана всї три віддїли того корабля повні подорожних, бо день ярмарочний визначує ся ще тою прикметою, що побуджує людий до питя. Знають о тім добре шинкарі і пильно дбають, аби завчасу наповнити жерела, до котрих прийдуть жаждущі для охолоди або розігрітя.

Наближає ся полуднє, золота сонїчна куля палить ся на висоті небес, горяче проміне кидає на землю, на ринку чим раз більший гомін, по крамницях страшна глота, улицями з трудом треба перепихати ся.

„Під Лебедем" пані Малка на своім становищи від рана. Дїлить она свою енергію між склеп, а сальон першої кляси. Одїла ся немов по домашному, але елєґантно. В ушах блищать ковтки з брилянтами, на шиї шнур перел, на пухкій білій руцї браслєта зі смараґдом. Рано хороша дама якої пів години провела перед зеркалом; єї муж замітив то, сплюнув і в души подякував Богу, що не сотворив єго женщиною, що не зробив єго судиною суєти.

— Що то — гадав собі — за глупота сидїти пів години перед зеркалом і приглядати ся — чому? — Власному лицю, носови, очам, устам, волосю! І по що? Аби утішити злого духа, що вигадав зеркало? Що за користь буде їй з того? Чи хоч би двайцять чотири години глядїла на власне лице, прибуде їй один гріш до маєтку? Тьфу, тьфу і ще раз тьфу! Висока єсть драбина суети, але муж умний навіть на першім єї щеблї не поставить ноги, не буде приглядати ся власному свому носови, не буде любувати ся своєю бородою; жінка противно вдирає ся на найвисший щебель при помочи свого спільника, чорта, котрий від самого початку сьвіта любить з женщинами переспраляти.

Дальше роздумуванє на ту тему мусів Мойсьо відложити до відповіднїйшої хвилї, бо тепер мав голову заняту чим иншим. Жінка повірила єму надзір над другою і третою клясою, а обі були повні гостий і хоч свояки Мойся, хвилево занятї при наливаню чарок і видаваню фляшок були порядні і вірородостойні люди, то однако не зашкодило, що зорке око господаря хоч від часу до часу, несподївано падало на їх руки.

Нічого бо лекшого, як трохи помилити ся, а похибка найчастїйше лучає ся як-раз таким людям, котрі рідко маючи власний гріш, мало вправні в рахованю. А таких лише можна брати до помочи, бо великий капіталіст не схоче наймити ся до наливаня чарок в шинках.

(Дальше буде).

Видання
Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Гете-Франко: Лис Микита (друге цїлком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Дїточі вигадки ч. І. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дїтий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дїтям ч. І. 80 с. Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Байки братів Ґрімів 50 с.

Видання без образків.

*Читанка ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. *Китиця желань 2, розширене виданє 40 с. *Ів. Франко: Абу Касемові Капцї 40 с. *Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. Учитель на р. 1890—1900 по 4 К. Дзвінок з р. 1892—1900 по 6 К. *Ів. Левицкий: Попались. Різдвяні сцени 20 с. *Вол. Шухевич: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. *В. Чайченко: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. О. Нижанковский: Батько і мати, двоспів з фортепяном 20 с. *Леоніда Глібова: Байки 10 с. *Днїпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. Мапа етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. Гордієнко: Картагинцї і Римляни 40 с. *Юлїй Верне: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. Барановский: Приписи до іспитів 40 сотиків. *Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. Др. Л. Кельнер: Коротка історія педаґоґії 1 К. 20 с. *Василь В-р Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. Василь: Подорож Ґулївера до краю Лїлїпутів 50 с., опр. 64 с. Остап Макарушка: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. *Мальота: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. Віра Лебедова: Гостинець дїтям 50 с. Віра Лебедова: Малі герої 50 с., опр. 70 с. Др. Мандибур: Олімпія 70 с. Сальо: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. *А. К.: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. Др. Мих. Пачовский: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, І. ч. 64 с. *Тарас Шевченко: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дїтий 40 с. *Ів. Спілка: На чужинї 40 с., опр. 54 с. А. Глодзїньский: Огород шкільний 1 К. 20 с. Мих. Коцюбиньский: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. Олекса Катренко: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. Стефан Пятка: Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. Стефан Пятка: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. Оповіданя для дїтий 40 с., опр. 54 с. Картки з історії України-Руси. 40 с. А. Кримский: Переклади 40 с., опр. 44 с. А. Пушкін: Байки 30 с. D. N. Мамина-Сибіряка: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. Марта Борецка: Істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. Марко Вовчук: оповіданя І. часть 30 с.; опр. 44 с. Поеми О. Кониського: 30 с., опр. 44 с. Гр. А. Толстой: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальской 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені зьвіздкою, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний", поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропиґії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Иосифа Терлеї і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского.

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Ціни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне зачатє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччіого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского**, Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолітоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видання того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)